

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

HERRENS FREMSTILLING I TEMPELET

KRISTAUS PAAUKOJIMAS Grabnyčios (S) Vasario 2 d.

Pirmasis skaitinys (Mal 3, 1–4)

Viešpats Dievas sako: „Štai siunčiu savo pasiuntinį, ir jis praskins man kelią. Ir greitai ateis į savo šventyklą valdovas, kurio jums reikia, sandoros pasiuntinys, kurio jūs trokštate“. „Štai jis ateina!“, – sako galybių Viešpats. Kas gi išters, kai jis pasirodys? Juk jis tarsi lydytojo ugnis, tarsi skalbėjų šarmas. Jis sėsis lydyti ir valyti sidabro: jisai apvalys Levio sūnus, išgrynins juos tartum auksą ir sidabrą. Tuomet jie tinkamai aukos Viešpačiui atnašas. Tuomet maloni bus Viešpačiui Judo ir Jeruzalės auka, kaip senovės dienomis, kaip seniai praėjusiais metais. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

Atliepiamoji psalmė (Ps 23, 7–10)

P. Visatos galingasis Viešpats yra garbingas Valdovas.

Atsikelkite, vartai platieji,
atsidarykit, senovinės durys:
garbės Valdovas tegu čia įžengia. – **P.**

„Kas tas garbingas Valdovas?“
– „Tai narsusis, galingasis Dievas!
Tai Viešpats, kautynių galiūnas!“ – **P.**

Atsikelkite, vartai platieji,
atsidarykit, senovinės durys:
garbės Valdovas tegu čia įžengia. – **P.**

„Kas tas galingas Valdovas?“
– „Tai visatos galingasis Viešpats –
tai jis garbingas Valdovas!“ – **P.**

Antrasis skaitinys (Žyd 2, 14–18)

Kadangi vaikų kraujas ir kūnas bendri, tai ir Jėzus juos prisiėmė, kad mirtimi sunaikintų tą, kuris turėjo mirties valdžią, tai yra velnią, ir išvaduotų tuos, kurie, bijodami mirties, visam gyvenimui buvo patekę į vergiją. Juk iš tiesų jam rūpėjo ne angelai, bet rūpėjo Abraomo palikuonys. Todėl jis turėjo visu kuo tapti panašus į brolius, kad būtų gailestingas ir ištikimas Dievui vyriausiasis kunigas ir galėtų permaldauti už žmonių nuodėmes. Pats iškentęs bandymus, jis gali padėti tiems, kurie yra bandomi. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

Posmelis prieš evangeliją (Lk 2, 32)

P. Aleliuja. – Regim šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę.
– **P.** Aleliuja.

Evangelija (Lk 2, 22–40)

Pasibaigus Mozės Įstatymo numatytooms apsivalymo dienoms, Juozapas ir Marija nunešė kūdikį į Jeruzalę paaukoti Viešpačiui, – kaip parašyta Viešpaties Įstatyme: „Kiekvienas pirmgimis berniukas bus pašvęstas Viešpačiui“, – ir duoti auką, kaip pasakyta Viešpaties Įstatyme: „Porą purplelių arba du balandžiukus“.

Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas. Jis buvo teisus ir dievobaimingas vyras, laukiantis Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo su juo. Jam buvo Šventosios Dvasios apreikšta, kad jis nemirsių, kol pamatysiąs Viešpaties Mesiją. Šventosios Dvasios paragintas, jis atėjo dabar į šventyklą. Įnešant gimdytojams kūdikį Jėzų, kad pasielgtų, kaip Įstatymas reikalauja, Simeonas jį paėmė į rankas, šlovino Dievą ir sakė: „Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo tarnui ramiai iškeliauti, nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, kurį tu parengi visų tautų akivaizdoje: šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę“. [Kūdikio tėvas ir motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama.

O Simeonas palaimino juos ir tarė motinai Marijai: „Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas, – ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, – kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys“.

Ten buvo ir pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Asero giminės. Ji buvo visiškai susenusi. Po mergystės ji išgyveno septynerius metus su vyru, o paskui našlaudama sulaukė aštuoniasdešimt ketverių metų. Ji nesitraukdavo iš šventyklos, tarnaudama Dievui per dienas ir naktis pasninkais bei maldomis. Ir ji, tuo pat metu priėjusi, šlovino Dievą ir kalbėjo apie kūdikį visiems, kurie laukė Jeruzalės išvadavimo. Atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą. Vaikelis augo ir stiprėjo; jis darėsi pilnas išminties ir Dievo malonė buvo su juo.] Tai Viešpaties žodis. **Šlovė**

Tau Kristau!

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>